

פרוטוקול מס' 290

מישיבת ועדת העבודה שהתקיימה
ביום ה' ט"ו באדר ב' תשל"ו - 18.3.76 בשעה 9

השתתפו: : חברי הועדה - ש. ארבל - אלמוזלינו - יו"ר
ל. דיציאן
ה. זיידל
י. דרניצקי (יו"ר)

סוזמנים - י. ברק - משרד העבודה
י. כפלאוויי - משרד העבודה
ס. לוין - ביטוח לאומי
י. בנחורין - ביטוח לאומי
פ. הר - אגף התקציבים, האוצר

מזכיר הועדה - ס. משולם

רשמה - ש. אלטרמן

סדר היום: (1) חוק שירות מילואים (תגמולים)
(תיקון מס' 11) תשל"ו-1976
(2) חוק דמי מחלה, תשל"ו-1975

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני פותחת את הישיבה.
אנחנו ממשיכים בדיון על חוק
שירת סילואים (תגמולים) (תיקון מס' 11) תשל"ו-1976.

מד לוי, מה הנוסח בסעיף 2?

מ. לוי:

כתבנו את כל הנוסח מחדש: היה
מצוי בהכשרה מקצועית או בשיקום
ההשוואה, ובלבד שלא היה אותה שעה עובד, עובד עצמאי או תלמיד.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

סעיף 5 הפך לסעיף 7.

מ. לוי:

בסעיף 7 (2) איש האוצר מבקש
להציג את עמדת האוצר והמסמלה ביחס

ל-0,25%

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

למען ההבהרה: אנחנו הצענו שענין
0,25% מאוסדן הגבייה השנתית של
קרן השוואה שמיועדים גם לאנשים שהולכים לגדנ"ע, גם לנושא מחקרים ו
ושירותי רווחה יישאר בתקנות, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת
העבודה. אחרת, אם יצטרכו להעלות ל-0,30% יצטרכו חקיקה ראשית. הנה
עכשיו בענין מס מקביל צריך חקיקה ראשית.

פ. הר:

אנחנו עומדים על כך שענין 0,25%
יישאר בצורה הזאת. איננו רואים
בעתיד הקרוב אפשרות לשנות את האחוז. כאשר יבואו לחצים לשינוי, עדיף
שתהיה הצורה הזאת.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

לגבי ביטוח קרן אבטלה בשיעור 5%
הכנסנו. כאן על אפס פסיק אחוז
צריך לבוא להתנגד? זו דעתה של המסמלה ואם המסמלה תרצה להגיש הסתייגות,
היא תגיש. זה חוק, לא תקנות. האחוז ניתן לשינוי בהתייעצות עם שר האוצר.

י. בנק:

למה עומדת הועדה על דעתה?

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אנחנו נתקלים במציאות בעוברה
שקשה לשנות בקריעת ים סוף. הכל
נשאר במסגרת קרן השוואה, לא באים לקחת שום דבר. אין אלה כספי האוצר,
אלה כספי קרן השוואה.

פ. הר:

אלה כספי המדינה.

מ. לוי:

אני מבקש את חברי הועדה לעיין
עוד פעם בכל הפרובלמטיקה. אני
מבין שיש ויכוח עם האוצר. יש הגיון מסוים בעמדה של האוצר. קרן השוואה
מיועדת קודם כל למשרתים במילואים. היו זמנים קשים ביותר. כהן לקתמורד
עם הבעיה הזאת. כל התוספת הזאת היא למעשה תוספת שולית, איננו רוצים
לסלא את התפקיד של מערכת הבטחון. איננו רוצים שבדרך סחור-סחור יוטלו
עלינו תפקידים שהם למעשה מוטלים על משרד הבטחון.

אני זוכר, בוועדת שרים לענייני
חקיקה היתה מורת רוח לגבי כל הסעיף הזה. הם אמרו: מה פתאום להטיל על
קרן השוואה משימות שאינן נובעות מעצם הקרן?

ה. זינדל:

אפשר להציע למחוק את כל הסעיף.

מ. לנין:
0,25% עונה. איש האוצר אוסר, בצדק, שזה יהיה סקור ללחצים. אילו היה מדובר בחוק מוציאלי, הייתי נותן את ידי. דווקא בקרן השוואה כאשר כל לירה צריכה להיות קודש למשרתים במילואים - נראה לי שזה מספיק.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
אם לא תביאו את התקנות, אין אישורים ואין העלאות. במידה שיהיה צורך, אנחנו רוצים אפשרות.

מ. לנין:
היושבת-ראש יודעת שגם בתקנות אפשר לשנות הרבה מאד.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
זו דעתה של הועדה.

ה. זינדל:
היתה לי הרגשה לפני שבוע שנציגי המסלה תמכו בהצעת התיקון. לכן דברי מר לוין היום הפתיעו אותי.

י. ברק:
הועדה רוצה להעלות באופן כללי או עד אחוז מסויים?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
איננו קובעים אחוז מסויים. אנחנו רוצים להשאיר פתח לשינוי, בהתייעצות עם שר האוצר ואישור ועדה העבודה של הכנסת.

מ. לנין:
אני מציע שנתייעץ עוד פעם עם האוצר על קביעת גבול מסויים, עד 0,5%

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
בבקשה. אם יצטרכו להעלות, יזדקקו לחקיקה דאשית.

ל. דיציאן:
בסעיף 6 יש לי הסתייגות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
היום לא דנים בחוק.

ל. דיציאן:
הישיבות ביום ה' הן לא ישיבות חוקיות. אני מבקש לרשום בפרוטוקולן ששום הצעה עניינית לא תוכל להיות מאושרת אם העניין לא הועבר באופן פורמלי מועדת המסנה של יום חמישי. אלה התקנות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
אם יש ועדת מסנה בסמכות הועדה, הדבר לא צריך להיות טובא לאישור ועוד פעם. בימי חמישי אנחנו מקיימים ועדות מסנה בסמכות הועדה על כל עניין.

ל. דיציאן:
אני מעביר את העניין להכרעת היושב ראש של הכנסת או להכרעת ועדת הפירושים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
בבקשה, תלך.

ל. דיציאן:
ההערה שלך היתה מיותרת. הבאתי את ההסתייגות שלי במליאה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
הבאתי את ההסתייגויות שלך אחת-אחת. יעיד על כך חבר-הכנסת זינדל.

ה. זינדל:

היושבת-ראש הקריאה את כל ההסתייגויות שלך ואפילו חלק תוקן.

ל. דיציאן:

הענין התעורר בקשר לקיזוז, בזמן שאנחנו דנו ברפורמה ובתיקונים של הרפורמה התעוררה הבעיה של קיזוז מוחלט של חוב של ביטוח לאומי בקשר לתשלומים לילדים. אנחנו אמרנו אז שלא יכול להיות קיזוז מוחלט. וזה נכנס לחוק וזה נתקבל. אחד הדברים המעטים שנתקבל עקב הדיון ברפורמה. אנחנו דנים עכשיו בפרשה לא פחות כאובה, לפי דעתי יותר כאובה. זו בעיה של אנשים שיוצאים - והלואי ולא נצטרך - לחודשים רבים למילואים והמשפחה נשארת ללא כל הכנסה. אני מבין שהביטוח הלאומי דואג שהתשלומים שחייבים לו יבואו ובאיזה צורה שהיא יכסו, אבל לא יכול להיות קיזוז מוחלט. לא יכול להיות שאדם יוצא לשלשה חודשים מילואים ובגלל חוב המשפחה לא תקבל פרוטה ותישאר ללא הכנסה. אני מציע שאותו סידור שנקבע בקשר לקיזוז קיצבת ילדים יחול גם על קיזוז בקשר לקרן השוואה.

אין בפני הפורמולה שאנחנו קבענו. אני מבקש מטר לויין שאותה פורמולה תוכנס כאן. אין זו הצעה פוליטית, זו הצעה עניינית טהורה. אני חושב שאי אפשר להתעלם מהענין הזה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

לא התעלמנו מהענין הזה. שמענו הסברים.

ד. בנחורין:

למה אנחנו צריכים את הקיזוז? מתוך הנסיון נוכחנו לדעת שאנשים אומרים לנו: למה אתם לא גובים מכל מקור שהוא שמגיע לנו. אחרת, עלול להיות מצב, כפי שכבר היה, שאדם נפטר והמשפחה נשארת ללא זכות כל שהיא. אם היינו מקזזים אפילו חלק מסוים, יכולנו לשמור על זכויות המשפחה בביטוח לאומי. למעשה כל הרעיון נולד מתוך בקשת המבוטחים אל הביטוח הלאומי. לא עשינו זאת באופן פורמלי, כי לא היה לנו חוק.

לא עלה בדעתנו לעשות קיזוז מלא. אנחנו יודעים שהתגמולים משמשים את המשפחה. אם לא רוצים שהאדם יישאר ללא זכויות, יש לקזז.

ל. דיציאן:

אני בדעה שלא צריך להיות קיזוז מוחלט, ז"א שהמשפחה לא תקבל שום דבר. לא יכולים לקזז יותר מחצי של התגמולים. נדמה לי שזוהי הפורמולה.

מ. לויין:

בעבר היה מחסום מסוים לגבי קיצבאות לילדים. דווקא בעקבות הרפורמה בוטל

המחסום.

אני מוכן לאותה הגבלה.

ל. דיציאן:

פה היתה החמרה לעומת מצב קודם.

מ. לויין:

למה שלא ישלם את החוב בזמן? למה צריך לצבור חובות?

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

ל. דיציאן:

קרן השוואה משתלמת על ידי העובד העצמאי ועל ידי בעל המפעל. אם הוא נשאר חייב, אז הביטוח הלאומי יכול להגיד: הוא רימה, הוא חייב כסף.

אתה נותן לו פרס.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

לפי הפרקטיקה לא השארנו אדם ללא כלום.

מ. לויין:

ל. דיציאן:

אני מסכים איתך, אם חצי יביא לידי כך שהאדם יפסיד את הזכויות שלו, צריך לקזז לו את הכל. אם חצי מביא לידי כך שהוא עדיין לא מאבד את הזכויות - לא לקזז לו יותר.

יש סעיף בחוק שלפיו אפשר לקזז כל חוב.
רק לגבי קיצבת ילדים הלכו לקראת יתר

מ. לוינ:

חומרה.

אינני יודע אם זה לא יותר חשוב, כאשר
אדם יוצא למילואים.

ל. דיציאן:

למה צריך לתת הגנה כזאת לעצמאים?

פ. הר:

אז תדאגו לגביה מסודרת.

ל. דיציאן:

איך אפשר לעשות זאת?

פ. הר:

על ידי כל מיני אמצעים.

ל. דיציאן:

רק על ידי סנקציות.

פ. הר:

אינני מבינה את ההגנה הטוטלית על
עצמאים שמרמים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

זו לא רמאות. עוד לא בדקנו אם 30
מליון שאגד חייב לא כוללים סכומים

ל. דיציאן:

ענקיים לקרן השוואה.

לפני שבוע קיימנו על כך קיון נוקב.

ה. זיידל:

הביטוי הגנה על רמאים איננו במקומו.

ל. דיציאן:

אני העליתי את אותם הנושאים. בין
השאר גם את נושא הקיזוז. התשובות

ה. זיידל:

שקיבלנו מביטוח לאומי היו תשובות מספקות. כמובן, יתכן שחבר-הכנסת דיצאן רוצה
לעטון שעקרונן הקיזוז כאשר מדובר על שירותי רווחה מצריך דיון. לאו דווקא במקרה
זה, אולי תהיה הזדמנות כאשר נדון בשירותי רווחה. בנושא זה אני השתכנעתי שיש מקום
להכניס את הסעיף של הקיזוז. אני מציע לחבר-הכנסת דיציאן לחשוב שוב. הדוגמאות
שנתנו בישיבה קודמת מראים שהיה רצוי לפעול לקיזוז.

אם חבר-הכנסת דיציאן רוצה להגיש
הסתייגות, ההסתייגות נרשמת.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

בקשר ל-0,25 - במידה ואנחנו אחרי
ההתייעצות נשאר בדעתנו, שתהיה לנו

פ. הר:

אפשרות להגיש הסתייגות.

בבקשה, תהיה זכות הסתייגות לממשלה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

חוק שידות מילנאים (תיקון מס' 11) תשל"ו - 1976 אושר.

חוק דמי מזולה, תשל"ו - 1976 :

בסעיף 3 ביקשנו נוסח חדש.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

כל הביטוחים יבואו יחד.

י. ברק:

סעיף 6 (א) רכיבים אלה יובאו בחשבון
השכר המשמש בסיס לחישוב דמי מחלה:

1) שכר יסוד; 2) תוספת ותק; 3) תוספת יוקר המחיה או פיצוי בעד התיקרות; 4) תוספת
משפחה; 5) תוספת מחלקתית או מקצועית. " הרכיבים האלה דומים לאלה שקבועים לגבי

פיצויי פיסורים. הנוסח קצת שונה, אבל בעקרון זה אותו הדבר. אנחנו רוצים לאפשר שינויים בחוק.

י. דרניצקי (יודין):

האם לא יכול להיות סעיף נוסף האומר: או כל תוספת אחרת המוכרת כחלק של שכר העבודה? אנחנו יודעים שבמקומות עבודה יש תוספות שונות, יש תוספת ערבה, יש תוספת מאמץ פיזי, יש תוספת סיכון. זו עובדה במציאות של האיגוד המקצועי, מסקנות ועדת ברקאי עדיין לא חלות על האיגוד המקצועי כולו ואנחנו עדיין לא ביטלנו כמה תוספות שיש להן הצדקה בחיים. אינני מציע לפרט את הכל, אבל אם יש תוספת מוכרת על פי הסכם עבודה חתום, שהיא טובה בחשבון ימי המחלה. אינני רואה הגיון שזה לא יהיה כך.

י. ברק:

אנחנו בחוק הזה מעניקים את המינימום לאנשים שהחוק הזה יחול עליהם. זה לא מתיחס לאותם העובדים שמאורגנים בהסכמי עבודה. אם יש הסכם עבודה ציבורי, שם קובעים את התוספות האלה ואת הזכות לדמי מחלה עבורם. זה לא קיים כאן. כאן מדובר לגבי אנשים שאפילו צו הרחבה לא חל עליהם.

בסעיף (ב) מתיחסים למקרה שהשכר לא משתלם לפי רכיבים אלא קובעים איקס לירות. אלה יהיו המקרים המקובלים שהחוק יחול עליהם. במידה והנסיון יראה שיש צורך להוסיף משהו או בכלל לשנות את השיטה, אז באישור ועדת העבודה של הכנסת אפשר יהיה לעשות זאת. ברצונו שישתנה משהו בהסכמי עבודה, נבוא הנה ונציע שינויים. במידה ויהיו שינויים משמעותיים בנוהג לגבי רוב העובדים, גם לגבי אלה זה יחול. לא הייתי רוצה להכניס כאן איזה אלמנט שלא קיים לגבי העובדים האלה שלא ברור מהו בדיוק. בהתחשב בעובדה שכאן מדובר במינימום בלבד, הייתי מציע להשאיר את זה.

ל. דיציאן:

דווקא בקשר לענין שטיפלתי בו בזמן האחרון התעוררה הבעיה מהי תוספת יוקר. יש אינדקס יוקר המחיה ויש תוספת יוקר שמשתלמת לאור ההסכמים הקיבוציים לעובדים מסוימים או לכלל ציבור העובדים. תוספת היוקר בגלל כל מיני סידורים או הסכמים לא משתלמת ממש לפי היוקר. למשל, בפסק בוררות מסוים ראיתי שכתבו באופן מפורש: תוספת יוקר שתשלם לעובדי המדינה.

היו"ר ש. ארבל - אלמוזלינו:

אולי נגיד תוספת יוקר או פיצוי.

י. ברק:

תוספת היוקר שהאיש מקבל ביד. אם זה לא משתלם לו, זה לא מעניין אותנו. לא מעניין אותנו אינדקס יוקר המחיה, מעניין אותנו שכרו. בכוונה הוספנו פיצוי בעד התיקרות כדי שזה יכסה אותם המקרים שלא קוראים לזה דווקא תוספת יוקר.

ל. דיציאן:

אני מסכים, אם זה מרכיב של השכר המשתלם באופן ממשי, אז אני חוזר בי.

י. דרניצקי (יודין):

מר ברק לא שיכנע אותי. אני תוהה על משמעותו של החוק. אם למעשה לחוק לא אז איננו יודעים מה טעם בחוק. עובד אדם במקום בלתי מאורגן ויש לו הסכם עבודה - שלא רשום בשום מקום והיחסים מוסדים ביניהם על פי הסדר פרטי. בא החוק ואנחנו לא אמה לא עובד לפי הסכם קיבוצי, אבל אם אתה חולה - אנחנו רוצים להעניק לך זכויות כחוק. אם אתה רוצה להגדיר את הזכויות - תגדיר בבהירות. או שיהיה כתוב סתם תוספת יוקר, ואז הכוונה לתוספת יוקר המקובלת על פי הסכמים קיבוציים, או תאמר תוספת יוקר כמקובל. אתה אומר שלא איכפת לך איזה תוספת יוקר. אם לא איכפת לך, אז למה חוק?

אני אומר להיפך: אני בין המהססים, ונתתי

לזה ביטוי בישיבת ועדת העבודה, בדבר חוקים המעניקים זכויות לעובדים בלתי מאורגנים. לא התגברתי על דעה קדומה שיש לי כאיש איגוד מקצועי, אלא אדם שחי כפרזיט על חשבון המאמצים של האיגוד המקצועי.

ל. דיציאן:

אלה לא משלמים מס ארזון, צו הרחבה לא חל עליהם.

י. דרניצקי (יודין):

ברגע שהחוק פולש לאיזה שטח, בין אם מזמינים אותו או לא, צריך שהחוק יסדיר את הדברים באופן ממשי כמקובל, ואז גם המעביד יחשוב.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

תכתוב: תוספת יוקר או פיצוי כמקובל.

ל. דיציאן:

צריכה להיות הנחיה לבית המשפט על ידי הממונים על יחסי עבודה בקשר למרכיבים שמהם באופן אוטומטי צריך לחשב שכר כולל. אם לפני הרפורמה הייתה משתלמת תוספת היוקר רק משכר היסוד, אז היו הנחיות שעובדו על ידי משרד העבודה - מה בתוך השכר הכולל הוא שכר יסוד ומהי תוספת יוקר. כדי לאפשר לחשב את תוספת היוקר, אם המעביד לא מוסיף את תוספת היוקר. אינני יודע אם זה מובל גם אעכשיו אחרי הרפורמה, היום התוספת משתלמת מהשכר הכולל.

י. ברק:

במקרה זה אומרים: אם אין חלוקה לרכיבים, כל הסכום הוא השכר. אין טעם להיכנס

לחלוקה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

סעיף 6 מוסכם על כולם ונתקבל.

י. ברק:

סעיף 7: "דמי המחלה ישולמו במועד שבו היה חל תשלום שכר העבודה לגבי התקופה שבעדה זכאי העובד לדמי מחלה; אולם שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת העבודה של הכנסת מועד אחר לתשלום." זהו סעיף הקובע מתי ישולמו דמי מחלה. פה יש פרובלמטיקה קטנה, משום שאנחנו צריכים לקבוע גם נוהלים איך ישולמו דמי המחלה. זה ייקבע בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת. הוא צריך להביא תעודה, תוך כמה זמן אחרי המחלה או במשך המחלה. הוא יצטרך למסור הוכחות שהוא חולה. כל הדברים ייקבעו בתקנות, וכמובן זה קשור במועד התשלום. אם לא מוסרים תעודת מחלה, אי אפשר לשלם.

מועד התשלום של שכר עבודה הוא עד 15 לחודש. נניח שחלה בסוף החודש עד העשירי לחודש הבא, צריך לשלם לו עבור הימים שחלה בחודש הקודם עד ה-15 לחודש הבא. היות וזה קשור עם תעודת מחלה, אז יש פה בעיה שצריך לקשור את המועד עם הנוהלים.

אנחנו נציע לכם נוסח הקושר את המועד

עם הנוהלים, כדי שיהיה תיאום בין הדברים.

ל. דיציאן:

שתהיה תקופה מסוימת לאחר שהוא ממלא את כל התנאים.

י. ברק:

בדיוק. ננסח את הכל ביחד.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

סעיף 7 נתקבל, עם התיקון של תיאום המועד עם הנוהלים.

סעיף 8 נתקבל.

י. ברק:

סעיף 9: "מעביד יהיה פטור מחובתו לשלם דמי מחלה לעובדו על פי הוראות סעיפים 2 עד 8..." הסעיף הזה נותן אופציה למעביד לעשות ביטוח דמי מחלה, ואז הוא משתחרר מהחובה לשלם במישרין. באופן כללי התנאים צריכים להיות התנאים המקובלים לגבי קוב העובדים במדינה. לגבי קופת הגמל יש כל מיני וריאציות. אם יש ענף של הסכם קיבוצי, קופת גמל שבה מבוססים רוב העובדים.

ל. דיציאן:

דנו בסעיף הזה בקריאה טרומית. באחת הישיבות היה דיון על החוק הזה. אני חוזר על מה שאמרתי אז: לא יכולים לחייב בן-אדם שהוא רוצה בונה-פידה לרשום או לבטח אדם בקופת גמל, כפי שזה כתוב כאן. מה הדיון אם קופת הגמל לא רוצה לקבל אותו, או רוצה לקבל אותו רק בתנאי שיבטח את העובד בביטוחים נוספים? הוא רוצה לבטח בקופת גמל רק לגבי דמי מחלה. שמענו שיש ספקות. הם קשורים עם ביטוח פנסיוני, עם כל מיני בטוחים נוספים כיוון שיש להם חישובים.

כל האופציות שניתנות כאן, בלי לחייב את קופת הגמל, לא נותנות למעסיק אופציה ממשית, כל עוד לא מובטח שקופת הגמל יהיו מוכנות לקבל ביטוח על על ענין מחלה.

י. דרניצקי (יודין):

אני רוצה להעיר הערה לנוסח החוק והערה לחבר-הכנסת דיציאן. ביחס לנוסח החוק אני שואל: האם לא צריך - בעיקר מכיוון שמדובר במקומות עבודה בלתי מאורגנים - בסוף סעיף (1) להוסיף "והביטוח עומד בתוקפו"? הוא לא רק ביטוח אלא גם עמד בתנאי הביטוח ומכניס את התשלומים. וכאשר האדם חלה הביטוח בתוקפו. אחרת זה יכול להיות חסר משמעות. הוא אמנם מבוטח, אבל לא מילא את תנאי הביטוח.

לחבר-הכנסת דיציאן אני רוצה לומר: הוא לא רצה לבטח את העובדים, מכיוון שתנאי הביטוח שחלים על המספר הגדול ביותר של העובדים אינם לפי רוחו, אז הוא יתכבד וישלם דמי מחלה.

ל. דיציאן: אז למה להכניס לחוק?

י. דרניצקי (יודין):

כיוון שפה ניתנה לו ברירה.

היו"ר ש. ארכלי-אלמוזלינו:

אנחנו משאירים למעביד את האופציות, הוא יכול לשלם במשירין, הוא יכול לבטח בקרן ביטוח זו או אחרת אשר רוב העובדים מבוטחים בה. יכול להיות שיהיו תנאים אחרים, אם ירצה רק בביטוח דמי מחלה. זה נשאר למו"מ בינו לבין הקרן.

קרנות הגמל הופיצו כאן, קיבלו הסכרים ובאו על סיפוקם בענין זה.

י. ברק:

יש שלשה מצבים: מצב אחד - אם יש בענף הזה הסכם קיבוצי שבו כלולים רוב העובדים בענף. לגבי עובדים שלנו כאן זה די נדיר. זה יכול להיות תאורטית, אבל מאד נדיר. מצב שני - אם אין הסכם קיבוצי כזה בענף ואז זו קופת הגמל ששני הצדדים מסכימים ביניהם, העובד והמעביד. הגדרה של קופות גמל כולל גם חברת ביטוח, לפי סעיף 47 לחוק מס הכנסה. זה ענין של הסכמה ביניהם ואז הענין מבחינתנו פטור. מצב שלישי - אם לא הגיעו להסכם ביניהם. המעביד הציע לעובד חברת ביטוח איקס או קופת גמל איקס והעובד לא רצה, אז יש שתי אפשרויות: אם אין הסכם - אז נעזב את הענין. לא רצינו בזה. רצינו שתהיה אפשרות למעביד, אפילו אם אין הסכם על הקופה. במקרה שאין הסכם, הדבר היחיד המתקבל על הדעת - אותה קופת גמל שבה מבוטחים רוב המבוטחים במדינה.

ל. דיציאן:

העובד לא מסכים והמעסיק הולך לחברת ביטוח שיש לו קשרים איתה. הוא מבטח שם את העסק שלו לגניבה ולשריפה. הוא בא אליהם ומציע להם לבטח באותם התנאים לטובת העובד. הוא משלם בדיקנות מוגלסת את כל דמי הביטוח של דמי המחלה לפי אותם התנאים שקופת הגמל הגדולה ביותר מבטיחה. למה שהוא אז לא יהיה משוחרר?

י. ברק:

כאשר הוא בא לכפות על האדם ביטוח בניגוד לרצונו - אתה לא יכול לכפות על העובד שיבטחו אותו בניגוד לרצונו בקופה זו. אתה אומר קופת גמל שבה מבוטחים רוב העובדים במדינה. למה לכפות עליו לפי בחירתו הבלעדית של המעביד?